

หลักสูตร การบริการ และการจัดการท่องเที่ยว อย่างมีความรับผิดชอบต่อ สู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

**Responsible
Tourism Service
and Management
towards
Sustainable Tourism**

SCAN เพื่อ
DOWNLOAD
เล่มหลักสูตรฯ

หลักสูตรการบริการและการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป	๑
ชื่อหลักสูตรและลักษณะหลักสูตร.....	๑
กลุ่มเป้าหมาย.....	๒
แนวคิดของหลักสูตร.....	๒
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	๕
หลักการและเหตุผล.....	๕
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร.....	๗
ประโยชน์ที่ได้รับการพัฒนาตามหลักสูตร.....	๗
สิ่งที่ได้รับการอบรม.....	๗
ส่วนที่ ๓ โครงสร้างหลักสูตร	๘
สัปดาห์หัวข้อเนื้อหาสาระในหลักสูตร (Content).....	๘
แผนการจัดกิจกรรมการอบรม.....	๑๐
ประเมินผลการเรียนรู้ในการฝึกอบรม.....	๑๓
อุปกรณ์และเครื่องมือในการอบรม.....	๑๔
วิทยากรฝึกอบรม.....	๑๕
รายละเอียดของหัวข้อการเรียนรู้	๑๖
เรื่องที่ ๑ ความรู้พื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน.....	๑๗
เรื่องที่ ๒ บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน.....	๒๐
เรื่องที่ ๓ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน.....	๒๒
เรื่องที่ ๔ แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการบริการและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ และยั่งยืน.....	๒๔
อ้างอิง	๒๖

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

● ชื่อหลักสูตรและลักษณะหลักสูตร

๑. ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย

หลักสูตรการบริการและการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ
สู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ชื่อภาษาอังกฤษ

Responsible Tourism Service and Management
towards Sustainable Tourism

๒. ประเภทของหลักสูตร

New skill

Reskill

Upskill

๓. ผู้จัดทำ

กรมการท่องเที่ยว

๔. จำนวนชั่วโมงการเรียนรู้

จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง

๕. คำอธิบายหลักสูตร

หลักสูตรนี้ พัฒนาขึ้นสำหรับบุคลากร ผู้ประกอบการ และเจ้าของธุรกิจการท่องเที่ยวที่ต้องการ
บูรณาการแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้ากับการดำเนินงานของธุรกิจ เพื่อสร้างความเข้าใจต่อบทบาท
และการมีส่วนร่วมของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถมีส่วนสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ
หลักการของโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green economy: BCG)

หลักสูตรนี้ แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ครอบคลุมประเด็นสำคัญของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ดังนี้

(๑) การสร้างความเข้าใจต่อแนวคิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ความสัมพันธ์กับการพัฒนาที่ยั่งยืน และ
การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

(๒) การสร้างความเข้าใจแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG (BCG Model)
สำหรับธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว การบูรณาการหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน การสร้างประสบการณ์คุณค่า
ความรับผิดชอบต่อความยั่งยืนให้แก่ลูกค้า ด้วยบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชน
และการเคารพต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจนเทคนิคการประยุกต์หลักการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่การบริการ

(๓) การกำหนดนโยบาย และกลยุทธ์การบริหารจัดการธุรกิจที่สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาที่ยั่งยืน
และแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG เพื่อสนับสนุนเป้าหมายทางธุรกิจ แนวทางการจัดการสำคัญด้านการจัดการ
ของเสียจากการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว การจัดการการใช้พลังงานและอนุรักษ์ รวมถึงแนวทางการประเมิน
และปรับปรุงการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของธุรกิจท่องเที่ยว และ

(๔) แนวปฏิบัติที่ดีของการให้บริการและการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ

ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม จะได้รับความรู้ ความเข้าใจแบบองค์รวม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืนผ่านการบรรยาย การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม และกรณีศึกษา ตลอดจนการฝึกปฏิบัติการ เพื่อสนับสนุนทักษะสำหรับการนำแนวทางปฏิบัติและกลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืนไปประยุกต์ใช้ การส่งเสริมแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรมที่สร้างสมดุลการเติบโตทางเศรษฐกิจ ด้วยการดูแลสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรนี้ จึงไม่เพียงเป็นผู้รับผิดชอบต่อธุรกิจให้เติบโตเท่านั้น แต่ยังมีส่วนสำคัญในฐานะพลเมืองของไทยและของโลก ที่จะช่วยสนับสนุนให้โลกมีการพัฒนาที่ยั่งยืน

● กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของหลักสูตรการบริการและการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน ได้แก่ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะภาคเอกชน เช่น ธุรกิจโรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร มัคคุเทศก์ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก โฮมสเตย์ ชมรมการท่องเที่ยว ฯลฯ

● แนวคิดของหลักสูตร

แนวคิดสำคัญที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในการบริหารจัดการและการให้บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG (BCG Model) และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย ความสะอาด ความเป็นธรรม ความยั่งยืน และรักษสิ่งแวดล้อม รวมถึงสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่การท่องเที่ยวของประเทศไทย ยกย่องขีดความสามารถของประเทศ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตที่ยั่งยืนในระยะยาว (Future growth) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และเน้นคุณภาพ ดังนั้น แนวคิดสำคัญของหลักสูตรจึงประกอบด้วยประเด็นหลักที่สนับสนุนนโยบายดังกล่าว ดังนี้

๑. การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ตั้งอยู่บนเป้าหมายสำคัญ ๓ ประการ คือ

๑.๑ ความเป็นมาตรฐานของหลักสูตร เนื่องจากการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนและแนวคิดเศรษฐกิจใหม่ เป็นภารกิจที่หน่วยงานทั่วโลกจะต้องเชื่อมโยงผลผลิตและผลลัพธ์เข้ากับเป้าหมายและตัวชี้วัดการพัฒนา ดังนั้น เนื้อหาและผลผลิตของหลักสูตร จะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของ UNWTO ซึ่งถือเป็นหน่วยงานหลักที่ขับเคลื่อนภารกิจนี้ ในระดับนานาชาติ

๑.๒ ความสอดคล้องกับบริบทการจัดการบริการท่องเที่ยวของประเทศไทย เนื่องจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวของไทยมีความหลากหลาย ทั้งบริการและบทบาทในห่วงโซ่การท่องเที่ยว มีระดับของความพร้อมในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนแตกต่างกัน รวมถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีตัวชี้วัดจำนวนมาก การขับเคลื่อนในภาคการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพนั้น จึงควรเริ่มต้นจากกรอบจุดเน้นที่เหมาะสมกับบริบทการจัดการบริการท่องเที่ยวในประเทศไทย เพื่อเพิ่มโอกาสความสำเร็จ และการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง

๑.๓ การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการและธุรกิจการท่องเที่ยว ได้นำความรู้ไปสู่การประยุกต์ในงานจริงตามบริบทของธุรกิจ ด้วยการคัดเลือกแนวปฏิบัติที่ดีจากกรณีศึกษาของทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเรียนรู้ในการประยุกต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในระยะเวลาอันสั้น

๒. ความท้าทายต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อทำให้บริการและบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เมื่อพิจารณาจากกรอบของเสาหลัก (Pillar) และเสาย่อย (Sub-pillar) ของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และประเด็นข้อเสนอแนะจากรายงานของหน่วยงานระดับนานาชาติ ประเด็นเหล่านี้ท้าทายความสำเร็จของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ดังนี้

๒.๑ ความรู้ ความเข้าใจของบุคลากรและผู้ประกอบการ ต่อความสำคัญและความเร่งด่วนในการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

๒.๒ การบูรณาการกรอบนโยบาย กฎหมาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้เกิดการสนับสนุน และไม่เป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั่วทั้งห่วงโซ่การท่องเที่ยว

๒.๓ การติดตามและวัดผลความสำเร็จของการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

๒.๔ การบริหารจัดการองค์กร ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ ตลอดจนกลยุทธ์ขององค์กรเพื่อความยั่งยืน การปรับเปลี่ยนชุดความเชื่อ (Mindset) ของบุคลากรและผู้ประกอบการ ต่อการสนับสนุนการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ไปสู่การสร้างวัฒนธรรมองค์กรสีเขียว และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๕ การจัดการของเสีย การอนุรักษ์ทรัพยากร และพลังงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับธุรกิจท่องเที่ยว ไม่สร้างต้นทุนที่เป็นภาระโดยไม่จำเป็น และสร้างคุณค่าเพิ่มทางธุรกิจไปพร้อมกัน

๒.๖ การลดความเหลื่อมล้ำและการกระจายรายได้ให้แก่ชุมชน เพื่อให้ทุกกลุ่มได้เติบโตไปด้วยกัน

๒.๗ แนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมของการบริการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่มีความสมดุลระหว่างการเติบโตของธุรกิจกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. กระบวนการออกแบบหลักสูตร ดำเนินการตามหลักการออกแบบหลักสูตรให้มีความเป็นสากลตามแนวทางของ UNWTO ให้สอดคล้องกับบริบทธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ตามบริบท ดังนี้

๓.๑ ศึกษาเอกสารรายงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยว เอกสารรายงานการพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เช่น

- Sustainable tourism for development guidebook: Enhancing capacities for sustainable tourism for development in developing countries (๒๐๑๓)
- Tourism and the sustainable development goals-journey to ๒๐๓๐ (๒๐๑๘)
- Achieving the sustainable development goals through tourism- toolkit of indicators for projects (TIPs) (๒๐๒๓)
- GSTC Sustainable tourism training program (Access: December ๒๐๒๓)
- Sustainable tourism course by Harvard University (Access: December ๒๐๒๓)
- George Washington University's sustainable tourism program (Access: December ๒๐๒๓)

๓.๒ การระดมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน และการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน

๓.๓ การพัฒนาร่างหลักสูตรและการวิพากษ์เพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

๔. การวางแผนและขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในองค์กร เป็นแผนงานบูรณาการหลักคิด เกณฑ์มาตรฐาน การบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG สู่การพัฒนาอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน โดยมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ อันจะส่งผลต่อการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ โดยมีเป้าหมายในการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยให้เกิดภูมิคุ้มกัน มุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบที่เน้นคุณค่า (High value tourism) และความยั่งยืนของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการและการยกระดับปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพผ่านการสร้างความหลากหลายของแหล่งสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจะนำไปสู่ความสมดุลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความเข้มแข็ง พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ และเกิดความต่อเนื่อง มีผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืนของประเทศต่อไป

๕. โมเดลเศรษฐกิจ BCG กับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวมด้านการท่องเที่ยวโดยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เป็นการนำเอาองค์ความรู้และเทคโนโลยีตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว มาประยุกต์ใช้กับการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ แปรรูปผลิตผลอย่างเป็นระบบ มีการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากร ลดการใช้พลังงาน และปริมาณขยะ ไม่สร้างมลพิษหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมโลก ประกอบด้วย

๕.๑ Bio economy ในมิติด้านการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวที่เน้นการอนุรักษ์ธรรมชาติ การนำทุนธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพมาสร้างคุณค่าและรายได้ ให้กับกลุ่มสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่นชุมชน ตลอดจนทัศนียภาพที่สวยงามของพื้นที่ วิถี ทัศนียภาพ สัตว์หายาก รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น การท่องเที่ยวชีวภาพเป็นการตลาดแบบ outside in คือ การสร้าง หรือสื่อสารความน่าสนใจของพื้นที่ชุมชนและดึงดูดให้คนภายนอกเข้ามาสัมผัสเยี่ยมชมสถานที่ วิถีชุมชน เลือกชมสินค้าและบริการ ทำให้สินค้าจากภูมิปัญญาและทรัพยากรชีวภาพมีปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น รวมทั้งสินค้าประเภทบริการที่สร้างเศรษฐกิจให้กับชุมชนได้ เมื่อชุมชนมีรายได้จากทรัพยากรท้องถิ่นของตน ก็จะกระตุ้นให้ชุมชนแบ่งผลกำไร หรือรายได้มาทำกิจกรรมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีความยั่งยืน

๕.๒ Circular economy ในมิติด้านการท่องเที่ยว คือ การวางแผนใช้ทรัพยากรของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว อาทิ การบริการโรงแรมและที่พัก การบริการอาหารและเครื่องดื่ม การขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ เพื่อให้ทรัพยากรดังกล่าวสามารถกลับคืนสู่สภาพเดิมและนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เช่น ส่งเสริมการใช้ซ้ำและลดของเหลือทิ้งในปริมาณที่ต่ำที่สุด การให้ความสำคัญกับการจัดการของเสียจากการผลิตและบริโภคทั้งระบบ เป็นต้น

๕.๓ Green economy ในมิติด้านการท่องเที่ยว คือ การดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวอย่างสมดุล ทั้ง ๓ ด้าน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่ความยั่งยืน

นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานและแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรที่มีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นขั้นตอน มีความสัมพันธ์กันและมีความเป็นพลวัต (มาร์ต พัฒนา, ๒๕๖๒) ซึ่งหลักสูตรประกอบไปด้วย ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และรายละเอียดของหัวข้อการเรียนรู้ ทั้งนี้ ความคาดหวังสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรอีกประการหนึ่ง คือ สามารถนำไปใช้ในระบบการสะสมหน่วยการเรียนรู้ หรือ ธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) ของสถาบันอุดมศึกษาในอนาคตต่อไป

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

● หลักการและเหตุผล

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ บนพื้นฐานของแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดการบริหารจัดการองค์กรที่มุ่งเน้นความยืดหยุ่น (Resilience) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) และโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) เพื่อการ “พลิกโฉม” ประเทศไทย สู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยมีเป้าหมายหลัก คือ การปรับโครงสร้างสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เปลี่ยนผ่านการผลิตและการบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และสร้างความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงเพิ่มขึ้น จุดมุ่งหมายของการพัฒนา คือ สร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการ ให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๕)

การถ่ายทอดเป้าหมายดังกล่าวไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจน ในลักษณะของวาระการพัฒนา จึงถูกกำหนดออกเป็น ๔ มิติ ๑๓ หมุดหมาย ครอบคลุมมิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ โดยหมุดหมายของการพัฒนาเป็นการบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ สู่การพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ในลักษณะของการสนับสนุน หรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ใน ๔ มิติ คือ ๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า การแพทย์และสุขภาพแบบครบวงจร ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล ๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค ได้แก่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนเติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน พื้นที่และเมืองมีความเจริญ ทันสมัย และน่าอยู่ ความยากจนข้ามรุ่นลดลง และความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม ๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน ได้แก่ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ ๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉม โดยเฉพาะกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต เป้าหมายดังกล่าวถูกกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ฉบับที่ ๓ คือ “การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นคุณค่า มีความสามารถในการปรับตัว เติบโตอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม” (Rebuilding High Value Tourism Industry with Resilience, Sustainability and Inclusive Growth) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนงาน เพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ ระดับพื้นที่และท้องถิ่น ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันต่อไป (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๕)

การปรับเปลี่ยนภาคการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทยให้เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน ถูกกำหนดเป็นหมุดหมายที่ ๒ ของมิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย นอกจากนี้จะสร้างรายได้โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าและบริการโดยรวมของประเทศแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย อาทิ โรงแรมและที่พัก ภัตตาคารร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึกการคมนาคมขนส่ง เป็นต้น โดยก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ซึ่งแต่ละปีสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก รวมทั้งกระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศจากการท่องเที่ยวภายในประเทศ การท่องเที่ยวสามารถสร้างผลประโยชน์ในหลายด้าน เช่น สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงส่งผลต่อแรงงานทั้งระบบ ช่วยกระจายรายได้และการจ้างงานไปสู่ชนบทตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

ในขณะเดียวกัน ภาคการท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติกำลังเริ่มขาดแคลน ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และการอุปโภคบริโภคที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดขยะเป็นจำนวนมาก และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว หลายประเทศทั่วโลกได้ผลักดันให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นให้เกิดการเติบโตของภาคการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน คือ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีการสร้างมูลค่าเพิ่ม และคำนึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมมากขึ้น สอดคล้องกับหมุดหมายของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG (BCG Model) และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และในปัจจุบัน ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ต่างให้ความสำคัญและพยายามนำแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้เพื่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจขององค์กร หรือหน่วยงาน ส่งผลให้ทิศทางในการพัฒนาและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป โดยมุ่งให้ความสำคัญกับการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ภายใต้บริบทของกระแสการพัฒนาทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค ควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พื้นฐานสำคัญของการยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดังกล่าว คือ การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในการทำงาน เกิดทักษะการปฏิบัติงานในระดับมาตรฐานโลก (World class standard) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และเป็นการเตรียมความพร้อมบุคลากรเพื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในยุคที่ทั่วโลกต่างให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง จนเกิดเป็นนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น กฎหมายต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ มาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องด้านต่าง ๆ รวมถึงพฤติกรรมหรือทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับมิติของคุณค่าและประสบการณ์การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้สามารถพัฒนากิจกรรมการบริการ และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง จึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพให้บุคลากรดังกล่าว มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสำคัญของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ หรือบูรณาการกับกิจกรรมการให้บริการตามบริบทของตนได้อย่างเป็นรูปธรรม

ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กรมการท่องเที่ยว โดยกองพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจในการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของประเทศไทย จึงเห็นควรดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ในการบริหารจัดการ และการให้บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อและยั่งยืน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้สามารถให้บริการด้านการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นไปตามแนวโน้มของการให้บริการในอนาคต

● วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑. เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนให้แก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว
๒. เพื่อสร้างความเข้าใจต่อการประยุกต์การจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนให้แก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว
๓. เพื่อยกระดับทักษะการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนให้แก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว
๔. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ต่อการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนจากแนวปฏิบัติที่ดี ทั้งจากตัวอย่างในระดับโลกและระดับประเทศ

● ประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาตามหลักสูตร

๑. ผู้ประกอบการ หรือบุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีความรู้ ความเข้าใจแบบองค์รวม เกี่ยวกับหลักการสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ตามบริบทของสถานประกอบการหรือธุรกิจ โดยเชื่อมโยงการพัฒนาที่ยั่งยืนและแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG เพื่อสนับสนุนเป้าหมายทางธุรกิจได้อย่างเป็นรูปธรรม
๒. ผู้ประกอบการ หรือบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเกิดความตระหนักรู้ในบทบาทและการมีส่วนร่วมของธุรกิจการท่องเที่ยว ที่สร้างสมดุลการเติบโตทางเศรษฐกิจ ด้วยการดูแลสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

● สิ่งที่ได้รับจากการอบรม

๑. เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรการบริการและการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
๒. ประกาศนียบัตรผ่านการอบรมตามหลักสูตร และเข็มกลัดสัญลักษณ์ธุรกิจเพื่อ SDGs
๓. เข้าร่วมเป็นเครือข่ายความร่วมมือ “ผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อและยั่งยืน” หรือ Green Community โดยจะปรากฏในฐานข้อมูลของกรมการท่องเที่ยว หรือหน่วยงานความร่วมมือที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๓ โครงสร้างหลักสูตร

● สังเขปหัวข้อเนื้อหาสาระในหลักสูตร (Content)

หลักสูตรการบริการและการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน ประกอบด้วยสาระสำคัญ ๔ เรื่อง ได้แก่ ๑) ความรู้พื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน ๒) บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน ๓) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และ ๔) แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการบริการและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เรื่องที่ ๑ ความรู้พื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน

● จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานต่อการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กรอบนโยบายที่สำคัญต่อการสนับสนุน การจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน ตลอดจนโอกาสและความท้าทาย

● เนื้อหา

๑. แนวคิดและความสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG (BCG Model) การจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน (Sustainable tourism) (Responsible tourism) (Sustainable tourism)

๒. ความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน เพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔. กรอบนโยบายสำหรับการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน

๕. โอกาสและความท้าทายของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน

เรื่องที่ ๒ บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน

● จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อสร้างความเข้าใจต่อแนวทางสำคัญของการจัดบริการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน และมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถเชื่อมโยงและสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาที่ยั่งยืน

● เนื้อหา

๑. แนวทางสำคัญของบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน: การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชน การเคารพต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ความหลากหลาย ความเสมอภาค และการยอมรับความแตกต่าง (Diversity equity and inclusion : DEI) สุขภาพ และความปลอดภัย

๒. การสร้างประสบการณ์คุณค่าความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน

๓. มาตรฐานของการบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

๔.๑ การพัฒนาหลักเกณฑ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับแหล่งท่องเที่ยว (Global Sustainable Tourism Criteria for Destination: GSTC-D)

๔.๒ แนวคิดโรงแรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Hotel) ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG
สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๓ แนวคิดที่สำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาขององค์กรอย่างยั่งยืน (Environmental Social and Corporate Governance: ESG)

๔.๔ มาตรฐานโรงแรมสีเขียวของอาเซียน (ASEAN Green Hotel Standards)

๔.๕ มาตรฐานใบไม้เขียว (Green Leaf)

๔.๖ มาตรฐาน Green Globe

๔.๗ มาตรฐานเมืองท่องเที่ยวสะอาด (ASEAN Clean Tourist City Standard)

๔.๘ มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยของกรมการท่องเที่ยว

เรื่องที่ ๓ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

● จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อสร้างความเข้าใจต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

● เนื้อหา

๑. การบริหารจัดการที่ยั่งยืน: นโยบาย กลยุทธ์ และแนวปฏิบัติ เพื่อการเชื่อมโยงการจัดการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวและการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคลากร สู่วัฒนธรรมองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยว

๓. การจัดการห่วงโซ่อุปทานและการผลิต: แหล่งกำเนิด การจัดการของเสีย และการอนุรักษ์พลังงาน เพื่อความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวและความยั่งยืน

๔. การวัดและการรายงาน การบรรลุเป้าหมาย ความก้าวหน้าของความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวและความยั่งยืนสำหรับธุรกิจการท่องเที่ยว

๕. การสื่อสารการตลาดในยุคดิจิทัล เพื่อสร้างคุณค่าสู่ลูกค้า: การสร้างเรื่องเล่า สื่อสารคุณค่าในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว

เรื่องที่ ๔ แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการบริการและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

● จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อศึกษาและเรียนรู้กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จ ต่อการบริการและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

● เนื้อหา

๑. กรณีศึกษา การบริหารจัดการของเสีย (Waste management): อาหาร อากาศน้ำ ขยะ สู่การลดต้นทุนและเพิ่มรายได้สำหรับธุรกิจการท่องเที่ยว

๒. กรณีศึกษา การจัดการและประยุกต์เทคโนโลยีพลังงานสีเขียวสู่การท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ (Low carbon tourism)

๓. กรณีศึกษา การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และกระจายรายได้อย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยว

๔. กรณีศึกษา การอำนวยความสะดวกแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวพิเศษ: ผู้พิการ ผู้สูงอายุ (Tourism for all)

● แผนการจัดกิจกรรมการอบรม (จำนวน ๑๕ ชั่วโมง)

วัน	เวลา	ประเภท กิจกรรม/ บรรยาย	หัวข้อการอบรม/ รายละเอียด	วิทยากร/ ผู้ดำเนิน รายการ
วันที่ หนึ่ง	๐๘.๐๐-๐๘.๓๐ น.		ลงทะเบียนและรับเอกสารประกอบการอบรม	ที่ปรึกษา
	๐๘.๓๐-๐๙.๐๐ น.		พิธีเปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการ	ที่ปรึกษา
	๐๙.๐๐-๑๐.๑๕ น.	- บรรยาย - กรณีศึกษา	Topic: ความรู้พื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน <ul style="list-style-type: none"> • บรรยาย เรื่อง แนวคิดและความสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development) การจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ (Responsible tourism) และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable tourism) • บรรยาย เรื่อง ความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อสนับสนุนการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน • บรรยาย เรื่อง ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 	วิทยากร
	๑๐.๑๕-๑๐.๓๐		พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
	๑๐.๓๐-๑๒.๓๐ น.	- บรรยาย - กรณีศึกษา - ระดมสมอง	<ul style="list-style-type: none"> • บรรยาย เรื่อง กรอบนโยบายสำหรับการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน • บรรยาย เรื่อง โอกาสและความท้าทายของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน • ระดมสมองร่วมกันในประเด็นของโอกาสและความท้าทายของการท่องเที่ยวไทยกับการสนับสนุนความสำเร็จของการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) โดยให้ผู้เข้าอบรมเขียนลงในกระดาษ Post it และนำไปติดไว้บนกระดานชาร์ท จากนั้นวิทยากรจะทำการสรุปและอภิปรายร่วมกัน 	วิทยากร
๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น.			พักรับประทานอาหารกลางวัน	

วัน	เวลา	ประเภท กิจกรรม/ บรรยาย	หัวข้อการอบรม/ รายละเอียด	วิทยากร/ ผู้ดำเนิน รายการ
	๑๓.๓๐-๑๕.๔๕ น.	- บรรยาย - กรณีศึกษา	Topic: บริการด้านการท่องเที่ยว อย่างรับผิดชอบต่อท่องเที่ยวที่ยั่งยืน <ul style="list-style-type: none"> • บรรยาย เรื่อง แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG (BCG Model) กับการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อท่องเที่ยวที่ยั่งยืน • บรรยาย เรื่อง แนวทางสำคัญของบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อท่องเที่ยวที่ยั่งยืน 	วิทยากร
	๑๕.๔๕-๑๖.๐๐ น.		พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
	๑๖.๐๐-๑๗.๐๐ น.	- บรรยาย - กรณีศึกษา - ระดมสมอง - อภิปราย	<ul style="list-style-type: none"> • บรรยาย เรื่อง การสร้างประสบการณ์คุณค่า ความรับผิดชอบต่อให้นักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อท่องเที่ยวที่ยั่งยืน • บรรยาย เรื่อง มาตรฐานของการบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อและยั่งยืน 	วิทยากร
		มอบหมาย งาน ให้กลับไป ทำที่บ้าน (๒ ชั่วโมง)	<ul style="list-style-type: none"> • มอบหมายให้ผู้เข้าอบรมวิเคราะห์ประเด็น “การสร้างประสบการณ์คุณค่า ความรับผิดชอบต่อให้นักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ในบริบทของธุรกิจ หรือสถานประกอบการของตนในปัจจุบัน” โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ธุรกิจของตน แล้วนำมาอภิปรายร่วมกัน ในวันที่สองของการอบรม ซึ่งการประเมินผลความสำเร็จของงานที่มอบหมายดังกล่าว นอกจากจะใช้วิธีการสังเกตการมีส่วนร่วม หรือการแสดงความคิดเห็นขณะอภิปรายแล้ว ยังใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Scoring Rubrics) โดยประเมินจากระดับคุณภาพของผลงาน 	
	๑๘.๐๐ น.		สิ้นสุดการอบรมวันที่หนึ่ง	

วัน	เวลา	ประเภท กิจกรรม/ บรรยาย	หัวข้อการอบรม/ รายละเอียด	วิทยากร/ ผู้ดำเนิน รายการ
วันที่ สอง	๐๙.๐๐-๑๐.๑๕ น.	- บรรยาย - กรณีศึกษา	Topic: การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน <ul style="list-style-type: none"> • บรรยาย เรื่อง การบริหารจัดการที่ยั่งยืน: นโยบาย กลยุทธ์ และแนวปฏิบัติ • บรรยาย เรื่อง ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคลากรสู่วัฒนธรรมองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวฯ 	วิทยากร
			<ul style="list-style-type: none"> • บรรยาย เรื่อง การจัดการห่วงโซ่อุปทานและการผลิต: แหล่งกำเนิด การจัดการของเสีย และการอนุรักษ์พลังงานเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมที่ยั่งยืน 	
	๑๐.๑๕-๑๐.๓๐		พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
	๑๐.๓๐-๑๒.๓๐ น.	- บรรยาย - กรณีศึกษา - อภิปราย - ระดมสมอง - เขียนผังความคิด	<ul style="list-style-type: none"> • บรรยาย เรื่อง การวัดและการรายงานการบรรลุเป้าหมายความก้าวหน้าของความรับผิดชอบต่อสังคมที่ยั่งยืน สำหรับธุรกิจการท่องเที่ยว • บรรยาย เรื่อง การสื่อสารการตลาดในยุคดิจิทัล เพื่อสร้าง คุณค่าสู่มูลค่า: การสร้างเรื่องเล่า สื่อสารคุณค่าในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว • ระดมสมองร่วมกันในประเด็นของการจัดทำกลยุทธ์เพื่อการเชื่อมโยงการจัดการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อสังคมที่ยั่งยืน และการสื่อสารกลยุทธ์ในบริบทของธุรกิจ หรือสถานประกอบการของตน โดยจัดทำเป็นผังความคิดและนำมาอภิปรายร่วมกัน 	วิทยากร
	๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น.		พักรับประทานอาหารกลางวัน	

วัน	เวลา	ประเภท กิจกรรม/ บรรยาย	หัวข้อการอบรม/ รายละเอียด	วิทยากร/ ผู้ดำเนิน รายการ
	๑๓.๓๐-๑๕.๔๕ น.	- บรรยาย - กรณีศึกษา - อภิปราย	Topic: แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการบริการ และบริหารจัดการการท่องเที่ยว อย่างรับผิดชอบต่อสังคมที่ยั่งยืน ● กรณีศึกษา การบริหารจัดการของเสีย (Waste management): อาหาร อากาศน้ำ ขยะ สู่การลดต้นทุนและเพิ่มรายได้ สำหรับ ธุรกิจการท่องเที่ยว ● กรณีศึกษา การจัดการและประยุกต์ เทคโนโลยีพลังงานสีเขียว สู่การท่องเที่ยว คาร์บอนต่ำ (Low carbon tourism)	วิทยากร
	๑๕.๔๕-๑๖.๐๐ น.		พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
	๑๖.๐๐-๑๗.๐๐ น.	- บรรยาย - กรณีศึกษา - อภิปราย	● กรณีศึกษา การจัดการท่องเที่ยวชุมชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและกระจายรายได้ อย่างรับผิดชอบต่อสังคม	วิทยากร
			● กรณีศึกษา การอำนวยความสะดวก แก่กลุ่มนักท่องเที่ยวพิเศษ: ผู้พิการ ผู้สูงอายุ (Tourism for all) ● ระหว่างรับฟังกรณีศึกษาแต่ละกรณี วิทยากร ให้ผู้เข้าอบรมเปรียบเทียบกรณีศึกษา กับธุรกิจ หรือสถานประกอบการของตน ในแง่ของธุรกิจ แนวปฏิบัติที่เป็นอยู่ปัจจุบัน และที่คาดหวังในอนาคต จากนั้นนำเสนอ ข้อมูลและอภิปรายร่วมกัน ● วิทยากรสรุปข้อมูลตลอดการอบรม	
	๑๗.๐๐-๑๗.๓๐ น.		มอบเกียรติบัตรผู้เข้าอบรมและปิดการอบรม	

● การประเมินผลการเรียนรู้ในการฝึกอบรม

การพิจารณาผลการเรียนรู้ของผู้เข้าอบรมหลักสูตรการบริการและการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่ยั่งยืน แบ่งการพิจารณาออกเป็น ๒ ระดับ ดังนี้

ระดับผลการเรียนรู้	หลักเกณฑ์
ผ่านการอบรม	๑. ผู้เข้าอบรมเข้าร่วมอบรมครบตามเวลา อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ๒. ผู้เข้าอบรมร่วมกิจกรรมครบตามข้อกำหนดของหลักสูตร โดยได้รับ ผลการประเมินจากแบบทดสอบหรือวิทยากร อย่างน้อยร้อยละ ๘๐
ไม่ผ่านการอบรม	๑. ผู้เข้าอบรมเข้าร่วมอบรมไม่ครบตามเวลา คือ อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ๒. ผู้เข้าอบรมร่วมกิจกรรมไม่ครบตามข้อกำหนดของหลักสูตร โดยได้รับ ผลการประเมินจากแบบทดสอบหรือวิทยากร น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

นอกจากนี้ การพิจารณาผลการเรียนรู้ของผู้เข้าอบรม หรือผลสำเร็จในภาพรวม ผู้เข้าอบรม มีการประเมินตนเองด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเปรียบเทียบผลการประเมินดังกล่าว ก่อนเข้ารับการอบรม กับหลังเข้ารับการอบรม หากผลการประเมินตนเองหลังเข้ารับการอบรมน้อยกว่า ที่คาดหวัง หรือระดับผลการเรียนรู้ “ไม่ผ่าน” ผู้เข้าอบรมควรต้องเข้ารับการอบรมจากหลักสูตรเพิ่มเติมในรูปแบบออนไลน์ เพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจ เสริมสร้างประสบการณ์เรียนรู้เพิ่มเติม

แนวทางการประเมินการเรียนรู้ในการฝึกอบรม

แนวทางการประเมินผู้เข้าอบรม ควรพิจารณา ดังนี้

๑. ผู้เข้าอบรมต้องมีเวลาในการเรียนรู้อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของเวลาการจัดอบรม
๒. ผู้เข้าอบรมต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อาทิ การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม หรือปฏิบัติการ หรือจัดทำผลงานตามที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร
๓. ผู้เข้าอบรมต้องได้รับการประเมินการเรียนรู้ตามวิธีการประเมินผลที่กำหนด โดยต้องมีระดับผลการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์
๔. ผู้เข้าอบรมต้องมีระดับผลการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด จึงจะได้รับใบประกาศนียบัตรจากการเข้าร่วมการอบรม
๕. ผู้เข้าอบรมต้องประเมินตนเองทั้งก่อนและหลังการอบรม เพื่อสังเกตพัฒนาการ และความก้าวหน้าของผู้เข้าอบรม

การติดตามและทวนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

๑. ในระหว่างการฝึกอบรม ผู้จัดการฝึกอบรมควรมีการสังเกตการณ์ในระหว่างการฝึกอบรม และสอบถามผู้เข้าอบรมถึงองค์ความรู้ที่ได้รับในประเด็นต่าง ๆ ในหัวข้อที่วิทยากรได้ถ่ายทอด
๒. หลังจากการฝึกอบรมเสร็จสิ้นแล้วอย่างน้อย ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน ผู้จัดการฝึกอบรม ควรดำเนินการสุ่มสัมภาษณ์ เพื่อสอบถามผู้รับการอบรมถึงการนำผลจากการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ ปัญหา อุปสรรคในการนำผลการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อนำไปใช้ประกอบการปรับปรุง ในการจัดโครงการฝึกอบรมในครั้งต่อไป

● อุปกรณ์และเครื่องมือในการอบรม

ภาคบรรยาย

๑. เครื่องฉายโปรเจคเตอร์
๒. คอมพิวเตอร์
๓. คลิปวิดีโอ
๔. โปรแกรมการนำเสนอในรูปแบบ Power point และอื่น ๆ

ภาคปฏิบัติ

๑. กระดานฟลิปชาร์ต (Flip chart) พร้อมกระดาษ
๒. กระดาษโน้ต (Post it note)
๓. อุปกรณ์วาดเขียน เช่น สีเมจิก ปากกาเคมี

● วิทยาการฝึกอบรม

วิทยาการฝึกอบรม ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการจัดการฝึกอบรม ทำให้การเรียนรู้เกิดผลลัพธ์ตามความคาดหวัง และทำให้หลักสูตรดำเนินไปตามมาตรฐานที่กำหนด ดังนั้น การคัดเลือกวิทยากรจึงต้องกำหนดรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

คุณสมบัติของวิทยากร

เป็นผู้มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบและยั่งยืน โดยมีผลงานเชิงประจักษ์และเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจการท่องเที่ยว

การเตรียมความพร้อมของวิทยากร

ปฐมนิเทศวิทยากรในรูปแบบของการจัดประชุม “การเตรียมความพร้อมวิทยากรหลักสูตรการบริการและการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน” เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับวิทยากรเกี่ยวกับประเด็นการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ วิธีการประเมินการเรียนรู้ และรูปแบบของการจัดฝึกอบรม เพื่อให้วิทยากรสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะตามมาตรฐานของหลักสูตร ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

รายละเอียดของหัวข้อการเรียนรู้

เรื่องที่ ๑ ความรู้พื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน

จำนวนชั่วโมง	๓ ชั่วโมง ๑๕ นาที
คำอธิบาย โดยสังเขป	<p>ความรู้สำคัญเกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG (BCG Model) การจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง (Responsible Tourism) และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable Tourism) ความเชื่อมโยงระหว่างแนวปฏิบัติของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง ภาคธุรกิจ และภาคสังคม การลดผลกระทบเชิงลบ และการเพิ่มผลลัพธ์เชิงบวกต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงกรอบนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืนทั้งระดับนานาชาติและระดับประเทศ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการพัฒนา ตลอดจนแนวทางเชิงกลยุทธ์ในภาพรวมเพื่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืนเชิงยุทธศาสตร์ ท่ามกลางโอกาสและความท้าทาย</p>
วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	<p>เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG (BCG Model) ต่อการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กรอบนโยบายที่สำคัญต่อการสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ตลอดจนโอกาสและความท้าทาย</p>
เนื้อหา การเรียนรู้	<p>๑. แนวคิดและความสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG (BCG Model) การจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง (The Concept and Importance of Sustainable Development , BCG Model , Responsible Tourism Management and Sustainable Tourism)</p> <p>ความเป็นมาและหลักการที่สำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(Sustainable Development Goals : SDGs) ตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒๐๓๐ (2030 Agenda for Sustainable Development) ตลอดจนหลักการที่สำคัญของแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) ที่มุ่งเน้นการลดของเสีย ลดมลพิษ การใช้ทรัพยากรชีวภาพ การนำกลับมาใช้ใหม่ ใช้ทรัพยากรที่หมุนเวียนได้ เพื่อสนับสนุนการลดปริมาณคาร์บอน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เป็นห่วงโซ่ของเศรษฐกิจในอนาคต อีกทั้งหลักการที่สำคัญของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง ที่ครอบคลุมแนวคิด ภาวะการให้บริการดูแลสิ่งแวดล้อม (Environmental Stewardship) ความรับผิดชอบต่อด้านเศรษฐกิจ (Economic Responsibility) ความเคารพต่อสังคมและวัฒนธรรม (Social and Cultural Respect) การให้การศึกษาและสร้างความตระหนัก (Education and Awareness) การจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable Destination Management) และการสร้างความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder Collaboration)</p>

	<p>๒. ความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Relation of Responsible Tourism Management as a Method of Sustainable Tourism to Support Achieving Sustainable Development Goals : SDGs)</p> <p>ความเชื่อมโยงระหว่างแนวปฏิบัติของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้นักท่องเที่ยว ธุรกิจและสังคม การลดผลกระทบเชิงลบ การเพิ่มผลลัพธ์เชิงบวก ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน รวมถึงความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนกับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาของการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)</p> <p>๓. ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Impact of Tourism on Achieving Sustainable Development Goals)</p> <p>ความสำคัญของการสนับสนุนธุรกิจท่องเที่ยวต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครอบคลุมการท่องเที่ยวต่อการบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมทั้ง ๑๗ เป้าหมาย เพื่อสร้างความตระหนักต่อผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)</p> <p>๔. กรอบนโยบายสำหรับการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Policy Framework for Responsible Tourism towards Sustainable Tourism)</p> <p>ความสำคัญของกรอบนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน กรอบนโยบายการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนระดับนานาชาติ และประเทศไทย กลไกการขับเคลื่อนกรอบนโยบาย บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ภายใต้กรอบนโยบาย การรายงานความก้าวหน้า และมาตรการจูงใจเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย รวมถึงความท้าทายและแนวทางปรับปรุงเพื่อการขับเคลื่อนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน</p> <p>๕. โอกาสและความท้าทายของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Opportunities and Challenges of Responsible Tourism in Achieving Sustainable Tourism)</p> <p>ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นโอกาสและจุดแข็งของธุรกิจการท่องเที่ยวไทยที่สามารถสนับสนุนความสำเร็จของการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคและจุดอ่อนของธุรกิจการท่องเที่ยวไทยที่สามารถสนับสนุนความสำเร็จของการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ตลอดจนแนวทางเชิงกลยุทธ์ในภาพรวมเพื่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเชิงยุทธศาสตร์</p>
<p>กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>☒ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ อาทิ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ฯลฯ</p> <p>☒ ธุรกิจขนาดเล็ก อาทิ ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของที่ระลึก ชุมชน โฮมสเตย์ ชมรมการท่องเที่ยว ฯลฯ</p>

วิธีการเรียนรู้	วิธีการประเมินการเรียนรู้
☒ การบรรยาย (Lecture) ☒ กรณีศึกษา (Case Studies) ☐ การอภิปราย (Discussion) ☐ การระดมสมอง (Brainstorm) ☐ การเขียนผังความคิด (Mind Mapping) ☐ สถานการณ์จำลอง (Simulation)	☒ การทดสอบความรู้ ☒ การทวนสอบด้วยการถาม-ตอบ ☒ การสังเกตการณ์มีส่วนร่วม ☐ การสังเกตผลงานที่มอบหมาย

เรื่องที่ ๒ บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

จำนวนชั่วโมง	๓ ชั่วโมง ๑๕ นาที
คำอธิบาย โดยสังเขป	<p>แนวทางสำคัญของการบริการและการประยุกต์ใช้การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้เกิดการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมแนวคิดการบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชน การเคารพต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ความหลากหลาย ความเสมอภาค และการยอมรับความแตกต่าง (Diversity Equity and Inclusion : DEI) รวมถึงสุขภาพและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เพื่อก่อให้เกิดความตระหนักรู้ในแนวทางการเสริมสร้างประสบการณ์คุณค่าความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยว ผ่านการสื่อสารและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ และสะท้อนแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาขององค์กรอย่างยั่งยืน (Environmental Social and Corporate Governance : ESG) โดยใช้มาตรฐานของการบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อาทิ หลักเกณฑ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับแหล่งท่องเที่ยว (Global Sustainable Tourism Criteria for Destination: GSTC-D) แนวคิดโรงแรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Hotel) มาตรฐานใบไม้เขียว (Green Leaf) มาตรฐาน Green Globe มาตรฐานเมืองท่องเที่ยวสะอาด (ASEAN Clean Tourist City Standard) มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยของกรมการท่องเที่ยว เป็นต้น เป็นตัวชี้วัดสำคัญในการให้บริการและการบริหารจัดการธุรกิจหรือสถานประกอบการอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยว</p>
วัตถุประสงค์การเรียนรู้	<p>เพื่อสร้างความเข้าใจต่อแนวทางสำคัญของการจัดบริการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถเชื่อมโยงและสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>
เนื้อหาการเรียนรู้	<p>๑. แนวทางสำคัญของการบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Guidelines for Responsible Tourism Service towards Sustainable Tourism)</p> <p>แนวปฏิบัติสำคัญของการบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ครอบคลุมแนวคิดการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชน การเคารพต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ความหลากหลาย ความเสมอภาค และการยอมรับความแตกต่าง (Diversity equity and inclusion : DEI) และสุขภาพและความปลอดภัย ตลอดจนการนำเสนอโมเดลที่สำคัญ เช่น การให้บริการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยว (Responsible Tourism Services) คาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) การท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Tourism) ความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม (Cultural Sensitivity) การท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วม (Inclusive Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for All) เป็นต้น ทั้งนี้สามารถสะท้อนแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาขององค์กรอย่างยั่งยืน (Environmental Social and Corporate Governance : ESG)</p>

	<p>๒. การสร้างประสบการณ์คุณค่าความรับผิดชอบต่อให้นักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Valuable and Responsible Experience to Promote Responsible Tourism towards Sustainable Tourism)</p> <p>ความสำคัญของประสบการณ์คุณค่าความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว ครอบคลุมการระบุกลุ่มเป้าหมายของนักท่องเที่ยว กระบวนการสร้างประสบการณ์คุณค่าและอัตลักษณ์ เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ต่อคุณค่าสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความใส่ใจต่อคุณค่าแห่งการอยู่ร่วมกันของสรรพสิ่ง ตลอดจนการบูรณาการกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ยั่งยืน ผ่านการคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นท์สู่การท่องเที่ยวคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ อีกทั้งการสื่อสารและการตลาดสำหรับกลยุทธ์การสร้างประสบการณ์คุณค่าเพื่อพัฒนาธุรกิจ และสามารถยกตัวอย่างการสร้างประสบการณ์คุณค่าความรับผิดชอบต่อให้นักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน</p> <p>๓. มาตรฐานของการบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ยั่งยืน (Responsible and Sustainable Tourism Service Standard)</p> <p>ความสำคัญของมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว มาตรฐานของการบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้ยั่งยืน ครอบคลุมการพัฒนาหลักเกณฑ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับแหล่งท่องเที่ยว (Global Sustainable Tourism Criteria for Destination: GSTC-D) แนวคิดโรงแรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Hotel) ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน มาตรฐานโรงแรมสีเขียวของอาเซียน (ASEAN Green Hotel Standards) มาตรฐานใบไม้เขียว (Green Leaf) มาตรฐาน Green Globe มาตรฐานเมืองท่องเที่ยวสะอาด (ASEAN Clean Tourist City Standard) มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยของกรมการท่องเที่ยว เป็นต้น</p>
<p>กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>☒ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ฯลฯ</p> <p>☒ ธุรกิจขนาดเล็ก ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของที่ระลึก ชุมชน โฮมสเตย์ ชมรมการท่องเที่ยว ฯลฯ</p>
<p>วิธีการเรียนรู้</p>	<p>วิธีการประเมินการเรียนรู้</p>
<p>☒ การบรรยาย (Lecture)</p> <p>☒ กรณีศึกษา (Case Studies)</p> <p>☒ การอภิปราย (Discussion)</p> <p>☒ การระดมสมอง (Brainstorm)</p> <p>☐ การเขียนผังความคิด (Mind Mapping)</p> <p>☐ สถานการณ์จำลอง (Simulation)</p>	<p>☒ การทดสอบความรู้</p> <p>☒ การทวนสอบด้วยการถาม-ตอบ</p> <p>☒ การสังเกตการณ์มีส่วนร่วม</p> <p>☐ การสังเกตผลงานที่มอบหมาย</p>

เรื่องที่ ๓ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

จำนวนชั่วโมง	๓ ชั่วโมง ๑๕ นาที
คำอธิบายโดยสังเขป	<p>ความรู้สำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ยั่งยืน หมายรวมถึง นโยบาย กลยุทธ์ และแนวปฏิบัติ เพื่อการเชื่อมโยงการจัดการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับบุคลากรที่ขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เป็นรูปธรรม ทั้งการพัฒนาภาวะผู้นำ บุคลากร และวัฒนธรรมองค์กรต่อการเติบโตขององค์กรธุรกิจท่องเที่ยว รวมถึงหลักการสำคัญในการพัฒนาภาวะผู้นำและการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว รวมถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงชุดความคิดของผู้นำและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวสู่การเกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง อีกทั้งการจัดการห่วงโซ่อุปทานและ การบริการ การวัดและการรายงาน การบรรลุเป้าหมาย ความก้าวหน้า ของความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องและความยั่งยืนสำหรับธุรกิจการท่องเที่ยว และ หลักการสื่อสารการตลาดในยุคดิจิทัลเพื่อสร้างคุณค่าสู่มูลค่าเพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน</p>
วัตถุประสงค์การเรียนรู้	<p>เพื่อสร้างความเข้าใจต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน</p>
เนื้อหาการเรียนรู้	<p>๑. การบริหารจัดการที่ยั่งยืน: นโยบาย กลยุทธ์ และแนวปฏิบัติ เพื่อการเชื่อมโยงการจัดการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง (Sustainable Management: Policies, Strategies, and Practices for Responsible Tourism Management and Sustainable Development)</p> <p>ความหมายและความสำคัญของการบริหารจัดการธุรกิจท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องและยั่งยืน การเชื่อมโยงกรอบนโยบาย การพิจารณาเป้าหมายและตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เหมาะสมกับธุรกิจ ผู้กำหนดนโยบาย การกำหนดตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ และการพัฒนากลยุทธ์ธุรกิจ เพื่อสร้างความได้เปรียบ การเติบโตและสื่อสารคุณค่าการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคลากร ผู้วัฒนธรรมองค์กรธุรกิจท่องเที่ยว อย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง (Leadership and Engagement of Tourism Business Personnel towards a Responsible and Sustainable Tourism Business Organization Culture)</p> <p>ความสำคัญของภาวะผู้นำ บุคลากร และวัฒนธรรมองค์กรต่อการเติบโตขององค์กรธุรกิจท่องเที่ยว หลักการสำคัญในการพัฒนาภาวะผู้นำและการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว กระบวนการเปลี่ยนแปลงชุดความคิดของผู้นำและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวสู่พฤติกรรมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง กลยุทธ์การสร้างวัฒนธรรมองค์กรเพื่อสนับสนุนคุณค่าของการเติบโตที่ยั่งยืน</p>

	<p>๓. การจัดการห่วงโซ่อุปทานและบริการ: แหล่งกำเนิด การจัดการของเสีย และการอนุรักษ์พลังงาน เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืน (Supply Chain and Services Management: Source Origins, Waste Management, and Energy Conservation for Responsibility and Sustainability)</p> <p>ความสำคัญของการจัดการห่วงโซ่อุปทานและบริการด้านการท่องเที่ยว หลักการจัดการดูแลแหล่งกำเนิดของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรที่เป็นส่วนหนึ่งของบริการท่องเที่ยว ครอบคลุมกิจกรรมการจัดการของเสีย เช่น วัสดุคูป อาหาร น้ำ ขยะ และมลพิษทางอากาศ การนำกลับมาใช้ใหม่ การใช้ซ้ำ การจัดการผลกระทบ เป็นต้น รวมถึงการประยุกต์เทคโนโลยีพลังงานสะอาดที่เหมาะสมกับธุรกิจ</p> <p>๔. การวัดและการรายงานการบรรลุเป้าหมาย ความก้าวหน้าของความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนสำหรับธุรกิจการท่องเที่ยว (Measurement and Report: Progress of Responsibility and Sustainability for Tourism Business)</p> <p>ความสำคัญของการวัดและการรายงานสำหรับการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืน การพิจารณาคัดเลือกตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เหมาะสมกับธุรกิจ กระบวนการ เครื่องมือการวัด การจัดทำรายงานและการใช้ประโยชน์จากรายงาน ตลอดจนการสื่อสารผลของรายงานเพื่อสร้างความตระหนัก และการปรับปรุงการบริหารจัดการธุรกิจท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืน</p> <p>๕. การสื่อสารการตลาดในยุคดิจิทัลเพื่อสร้างคุณค่าสู่ลูกค้า (Marketing Communication in Digital Era for Value Creation)</p> <p>ความสำคัญและหลักการสื่อสารการตลาดในยุคดิจิทัลเพื่อสร้างคุณค่าสู่ลูกค้า ที่ครอบคลุมกระบวนการสื่อสารการตลาด การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและเป้าหมายการสื่อสาร เพื่อสร้างกลยุทธ์การสื่อสารคุณค่าด้วยเนื้อหา (Content Marketing) เทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling) การสร้างเนื้อหาโดยนักท่องเที่ยว (User-Generated Content) ช่องทางสร้างเนื้อหาสู่การสื่อสารคุณค่าในยุคดิจิทัลที่สำคัญ ตลอดจนตัวอย่างกลยุทธ์การสื่อสาร</p>	
<p>กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>☒ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ฯลฯ</p> <p>☒ ธุรกิจขนาดเล็ก ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของที่ระลึก ชุมชน โฮมสเตย์ ชมรมการท่องเที่ยว ฯลฯ</p>	
<p>วิธีการเรียนรู้</p> <p>☒ การบรรยาย (Lecture)</p> <p>☒ กรณีศึกษา (Case Studies)</p> <p>☒ การอภิปราย (Discussion)</p> <p>☒ การระดมสมอง (Brainstorm)</p> <p>☒ การเขียนผังความคิด (Mind Mapping)</p> <p>☐ สถานการณ์จำลอง (Simulation)</p>	<p>วิธีการประเมินการเรียนรู้</p> <p>☒ การทดสอบความรู้</p> <p>☒ การทวนสอบด้วยการถาม-ตอบ</p> <p>☒ การสังเกตการณ์มีส่วนร่วม</p> <p>☒ การสังเกตผลงานที่มอบหมาย</p>	

เรื่องที่ ๔ แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการบริการและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน

จำนวนชั่วโมง	๓ ชั่วโมง ๑๕ นาที
คำอธิบายโดยสังเขป	<p>การเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริการและจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน โดยอธิบายถึงหลักคิด นโยบาย และกลยุทธ์ การขับเคลื่อนการพัฒนาการบริการและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืนให้เกิดความสำเร็จ ทั้งกรณีศึกษาด้านการจัดการของเสีย ธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน การจัดการและประยุกต์เทคโนโลยีพลังงานสีเขียวสู่การท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและกระจายรายได้อย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง และการอำนวยความสะดวกแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวพิเศษ (Tourism for All) โดยเชื่อมโยงการพัฒนาที่ยั่งยืนและแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG เพื่อสนับสนุนเป้าหมายทางธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งสามารถให้ความสำคัญกับการรับฟังมุมมองและความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวที่ยั่งยืน</p>
วัตถุประสงค์การเรียนรู้	<p>เพื่อศึกษาและเรียนรู้ กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จ ต่อการบริการและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ยั่งยืน ทั้งในและต่างประเทศ</p>
เนื้อหาการเรียนรู้	<p>๑. กรณีศึกษา การจัดการของเสียธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้อง (Case Study on Responsible and Sustainable Waste Management of Tourism Business)</p> <p>ข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษา ความเป็นมาและแรงจูงใจของผู้ประกอบในการจัดการของเสีย รายละเอียดโครงการ เทคนิค เทคโนโลยี หรือกิจกรรมที่ธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษาได้นำมาใช้ ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการของเสีย โดยเฉพาะด้านการลดต้นทุน การเพิ่มรายได้ และการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ความท้าทายของการดำเนินงาน กลยุทธ์ของการสร้างการยอมรับและการสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการของเสียของธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษา และแผนการดำเนินงานในอนาคต</p> <p>๒. กรณีศึกษา การจัดการและประยุกต์เทคโนโลยีพลังงานสีเขียวสู่การท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ (Case Study on Managing and Applying Green Energy Technology to Low-Carbon Tourism)</p> <p>ข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษา ความเป็นมาและแรงจูงใจของผู้ประกอบในการจัดการและประยุกต์เทคโนโลยีพลังงานสีเขียว รายละเอียดโครงการ เทคนิค เทคโนโลยี หรือกิจกรรมที่ธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษาได้นำมาใช้ แนวทางการคัดเลือกเทคโนโลยี ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการและประยุกต์เทคโนโลยีพลังงานสีเขียว โดยเฉพาะด้านการลดต้นทุน การเพิ่มรายได้ การลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์ และการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ความท้าทายของการดำเนินงาน กลยุทธ์ของการสร้างการยอมรับและการสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการและประยุกต์เทคโนโลยีพลังงานสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษา และแผนการดำเนินงานในอนาคต</p>

	<p>๓. กรณีศึกษา การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและกระจายรายได้ ได้อย่างรับผิดชอบต่อ (Case Study on Community – Based Tourism Management for Responsible Income Inequality)</p> <p>ข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษา ความเป็นมาและแรงจูงใจของผู้ประกอบในการจัดการท่องเที่ยวชุมชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและกระจายรายได้ อย่างเป็นมิตร รายละเอียดโครงการ เทคนิค เทคโนโลยี หรือกิจกรรมที่ธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษาได้นำมาใช้ ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและกระจายรายได้ อย่างเป็นมิตร ครอบคลุมการลดต้นทุน การเพิ่มรายได้ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชุมชน การพัฒนาศักยภาพชุมชน และการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ความท้าทายของการดำเนินงาน กลยุทธ์ของการสร้างการยอมรับและการสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและกระจายรายได้ อย่างเป็นมิตร ของธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษา และแผนการดำเนินงานในอนาคต</p> <p>๔. กรณีศึกษา การอำนวยความสะดวกแก่การท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Case Study on Tourism for All)</p> <p>ข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษา ความเป็นมาและแรงจูงใจของผู้ประกอบในการอำนวยความสะดวกแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวพิเศษ รายละเอียดโครงการ เทคนิค เทคโนโลยี หรือกิจกรรมที่ธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษาได้นำมาใช้ ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวตามแนวทางการอำนวยความสะดวกแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวพิเศษ ครอบคลุมการลดต้นทุน การเพิ่มรายได้ การเพิ่มการเข้าถึง ความปลอดภัย และการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ความท้าทายของการดำเนินงาน กลยุทธ์ของการสร้างการยอมรับและการสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการท่องเที่ยว ตามแนวทางการอำนวยความสะดวกแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวพิเศษของธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นกรณีศึกษา และแผนการดำเนินงานในอนาคต</p>
<p>กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>☒ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว มีคฤหาสน์ ฯลฯ</p> <p>☒ ธุรกิจขนาดเล็ก ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของที่ระลึก ชุมชน โฮมสเตย์ ชมรมการท่องเที่ยว ฯลฯ</p>
<p>วิธีการเรียนรู้</p> <p>☒ การบรรยาย (Lecture)</p> <p>☒ กรณีศึกษา (Case Studies)</p> <p>☒ การอภิปราย (Discussion)</p> <p>☐ การระดมสมอง (Brainstorm)</p> <p>☐ การเขียนผังความคิด (Mind Mapping)</p> <p>☐ สถานการณ์จำลอง (Simulation)</p>	<p>วิธีการประเมินการเรียนรู้</p> <p>☒ การทดสอบความรู้</p> <p>☒ การทวนสอบด้วยการถาม-ตอบ</p> <p>☒ การสังเกตการณ์มีส่วนร่วม</p> <p>☐ การสังเกตผลงานที่มอบหมาย</p>

หมายเหตุ: มอบหมายงานให้ผู้เข้าอบรมกลับไปทำที่บ้าน จำนวน ๒ ชั่วโมง

แหล่งข้อมูลสำหรับศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ การจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

นอกจากองค์ความรู้ที่ปรากฏในหลักสูตรการบริการและการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืนแล้ว บุคลากรด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะภาคเอกชน เช่น ธุรกิจโรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร มัคคุเทศก์ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก โฮมสเตย์ ชมรม การท่องเที่ยว ฯลฯ สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลและสารสารสนเทศที่เกี่ยวข้องดังตาราง

ที่	แหล่งข้อมูล	ประเด็นหลักในการพัฒนา ที่เกี่ยวข้องกับการจัด การท่องเที่ยวอย่างมี ความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	เข้าถึงได้จาก
1	องค์กรการท่องเที่ยวโลก แห่งสหประชาชาติ (Ministry of Hotel & Tourism)	การรวบรวมและเปรียบเทียบ ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ส่งเสริมและการพัฒนาด้าน การท่องเที่ยวด้วยมุมมองที่มีส่วน ร่วมต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างความสำเร็จระหว่าง ประเทศ สันติภาพ ความเจริญรุ่งเรือง และความเคารพศักดิ์สิทธิ์ และการเคารพสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานของ ปัจเจกบุคคล โดยมีได้แบ่งแยก ระหว่างเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา	https://tourism.gov.mm/th/unit-ed-nations-world-tourism-organization/
2	Tourism for SDGS a platform โดยองค์กร การท่องเที่ยวโลก แห่งสหประชาชาติ	ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมี ความรับผิดชอบต่อผู้ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และ เข้าถึงได้ทุกคน ในฐานะตัว ขับเคลื่อนของการเติบโตทาง เศรษฐกิจ การพัฒนาที่ครอบคลุม และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม	https://tourism4sdgs.org/unwto

ที่	แหล่งข้อมูล	ประเด็นหลักในการพัฒนา ที่เกี่ยวข้องกับการจัด การท่องเที่ยวอย่างมี ความรับผิดชอบต่อสังคมและยั่งยืน	เข้าถึงได้จาก
3	องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษ เพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือ อพท.	เกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โลก หรือ Global Sustainable Tourism Criteria: GSTC เพื่อให้ เกิดความเข้าใจถึงหลักการพัฒนา ให้เกิดความยั่งยืนในมิติด้าน การท่องเที่ยว ที่ครอบคลุม ทั้ง สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิต	https://www.dasta.or.th/th/ita
4	กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา (Ministry of Tourism and Sports)	แผนกลยุทธ์เพื่อการขับเคลื่อน การท่องเที่ยวสีขาว ภายใต้โมเดล เศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. 2566- 2570]	https://www.mots.go.th/images/v2022_1683099938532QkNHLnBkZg==.pdf
4	การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย (ททท.)	ความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ในการดำเนินกิจกรรม และโครงการด้านการท่องเที่ยว ต่าง ๆ เพื่อต่อยอดการดำเนินงาน การใช้ทรัพยากรให้เกิด ความคุ้มค่า และวางยุทธศาสตร์ การส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว ไทยไปสู่เป้าหมาย Net Zero Tourism หรือ การท่องเที่ยว ที่ปล่อยคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ อย่างยั่งยืน	https://www.tat.or.th/th
6	สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน): TCEB	ให้การสนับสนุนด้านบริการหลัก สำหรับนักธุรกิจ นักท่องเที่ยว ที่เข้าร่วมการประชุม และ การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล จากทั่วโลก ผู้เข้าร่วม การประชุมสัมมนาและการจัด แสดงนิทรรศการ (MICE)	https://www.businesseventsthai.com/th

ที่	แหล่งข้อมูล	ประเด็นหลักในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อและยั่งยืน	เข้าถึงได้จาก
7	สมาคมไทยท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อ Thai Responsible Tourism Association: TRTA	การท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อ (Responsible tourism) ทางเลือกสู่ความยั่งยืน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือ ของภาคีที่เกี่ยวข้อง	https://www.th.thairt.org/
8	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	แผนกลยุทธ์เพื่อการขับเคลื่อน การท่องเที่ยวสีเขียวภายใต้โมเดล เศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2566-2570 และแผนพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570)	https://www.mots.go.th/
9	สำนักงานสภานโยบาย การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.)	โมเดลเศรษฐกิจ BCG กลไก การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจ เพื่อสังคม (Social Enterprise) เพื่อสร้างความยั่งยืนในท้องถิ่น	https://www.nxpo.or.th/th/bcg-economy/
10	Tourism Authority of Thailand	แนวทางการท่องเที่ยวโดยชุมชน อย่างยั่งยืน	https://tatreviewmagazine.com/article/cbt-thailand/
11	ศูนย์พัฒนาธุรกิจ เพื่อความยั่งยืน (SET)	หลักการและแนวทางการพัฒนา องค์กรสู่ความยั่งยืน	https://setsustainability.com/
12	United Nations Framework Convention on Climate Change หรือ UNFCCC	กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่า ด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ	https://unfccc.int/
13	กองทุนภูมิอากาศสีเขียว หรือ GCF	กองทุนเพื่อการดำเนินการต่อสู้ กับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ	https://www.greenclimate.fund
14	คณะกรรมการการบูรณาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่ง สหประชาชาติสำหรับเอเชีย และแปซิฟิกแห่ง สหประชาชาติ (UNESCAP)	การส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง ประเทศสมาชิกในการทำงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมที่ครอบคลุมและยั่งยืน	https://www.unescap.org/

ที่	แหล่งข้อมูล	ประเด็นหลักในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	เข้าถึงได้จาก
15	สำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (UNDESA)	เสาหลักการพัฒนาขององค์การสหประชาชาติ ทำงานอย่างใกล้ชิดกับรัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อช่วยให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	https://www.un.org/en/desa
16	องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO)	ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อขจัดความยากจน โลกาภิวัตน์ที่ครอบคลุมทุกคน และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม	https://www.unido.org/
17	โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)	หน่วยงานหลักด้านการพัฒนา ระหว่างประเทศขององค์การสหประชาชาติที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ประเทศต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทำงานใน 170 ประเทศ เพื่อช่วยขจัดความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความสามารถในการฟื้นตัวให้	https://www.undp.org/
18	โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP)	รับผิดชอบต่อประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมภายใต้องค์การสหประชาชาติ ทำหน้าที่กำหนดวาระด้านสิ่งแวดล้อมระดับโลก ส่งเสริมการดำเนินการที่สอดคล้องกันของมิติด้านสิ่งแวดล้อมในการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นผู้สนับสนุนที่มีความน่าเชื่อถือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับโลก	https://www.unep.org/

อ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (๒๕๖๖). *แผนกลยุทธ์เพื่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสีเขียวภายใต้โมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (๒๕๖๕). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสาม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐. (๒๕๖๕). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม ๑๓๙ ตอนพิเศษ ๒๕๘ หน้า ๑.
- มารุต พัฒผล. (๒๕๖๒). *แนวคิดหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- World Tourism Organization. (๑๙๙๘). *Guide for local Authorities on Development Sustainable Tourism*. Madrid: World Tourism Organization.

